

Práce na příkladu děl českých básníků: P. Cincibucha, I. Diviše, J. Hanzlíka, V. Janovice, R. Matyse, J. Peterky, V. Provazníkové, K. Sýse, J. Šotoly a P. Šrůta, vznikajících v 60. letech 20. století, rozkrývá první vlnu vlivu Holanovy poezie, která překotně vycházela ve stejné době. Tento vliv, dobovou kritikou a literárními historiky jen povrchně zmiňovaný, pomocí detailní analýzy konkretizuje a hodnotí, přičemž vedle vydaných básnických sbírek se opírá také o korespondenci, dobové recenze, sekundární literaturu a především o rozhovory s uvedenými básníky. Práce pak směřuje k následujícímu resumé: Ačkoliv se ukazuje, že Holanův vliv je třeba odkrývat v jeho konkrétních realizacích, některé Holanovy prostředky a motivy inspirují všeobecně, jako například: střet konkrétní a abstraktní v genitivních metaforách, gnómy, verslibrismus vycházející z prozaické promluvy, propracovaná syntax a motiv zdi.